ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου **1950** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου **64**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Αναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1413. Περὶ κυρώσεως φορολογικῶν συμβάσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν 'Αμερικῆς 1

Διατάγματα

Περὶ συστάσεως Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου» 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1413)1950.

Περὶ κυρώσεως φορολογικῶν συμβάσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν 'Αμερικῆς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 22 Φεβρουαρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, ἀναγκ. νόμου «περὶ κυρώσεως φορολογικῶν συμβάσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον Μόνον.

1. Κυροῦνται καὶ ἔχουσι πλήρει καὶ νόμιμον ἰσχὺν αἱ ἐν 'Αθήναις ὑπογραφεῖσαι τῇ 20 Φεβρουαρίου 1950 ὡς κάτωθι συμβάσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν 'Αμερικῆς :

α) «Περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας εἰσοδήματος καὶ ἀποτροπῆς τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς» καὶ

β) «Περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ ἀποτροπῆς τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν ἀποβιωσάντων προσώπων», ὧν τὸ κείμενον ἕπεται ἐν ἀγγλικῷ καὶ ἑλληνικῷ πρωτοτύπῳ.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος κλπ. ἀρχεται ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1950, τῆς δὲ συμβάσεως περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας κλπ. ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους τῶν ἀποβιωσάντων προσώπων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν σχετικῶν κυρωτικῶν ἐγγράφων.

3. Ὁ παρὼν 'Αναγκαστικὸς Νόμος ὑποβληθήσεται εἰς τὴν μέλλουσαν Βουλήν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

'Εν 'Αθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1950

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ, ΝΙΚ. ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΓΓ. ΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ, Ι. ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤΥΛ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ, ΙΩ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ, Β. ΒΟΪΛΑΣ, ΠΑΝ. ΚΑΜΗΛΟΣ, ΔΗΜ. ΖΕΠΟΣ, ΣΤΥΛ. ΜΑΝΙΑΚΗΣ, ΠΑΝ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΗΠΙΤΗΣ, ΕΜΜ. ΚΕΛΑΪΔΗΣ.

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

'Εν 'Αθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1950

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ

CONVENTION

between the Kin dom of Greece ant the United States of Americe for theavoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income.

The Goevernment of the Kingdom of Greece and the Government of the United States of America, desiring to conclude a Convention of the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have appointed for that purpose as their Plenipotentiaries:

The Government of the Kingdom of Greece: His Excellency Panayotis Pipinelis, Minister of Foreign Affaires, and

The Government of the United States of America: The Honorable Henry F. Grady, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the United States of America to Greece, who having exhibited their respective full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

Article I.

(1) The taxes which are the subject of the present Convention are:

a) In the case of the United States of America: the Federal income tax, including surtaxes (hereinafter referred to as United States tax.)

b) In the case of the Kingdom of Greece: the income tax, including the schedular or analytical tax, the complementary tax and the professional or business tax (hereinafter referred to as Greek tax).

(2) The present Convention shall also apply to any other taxes of a substantially similar character imposed by either Contracting State subsequently to the date of signature of the present Convention.

Article II.

(1) In the present Convention, unless the context otherwise requires.

a) The term "United States" means the United States of America and when used in a geographical sense means the States, the Territories of Alaska and Hawaii, and the District of Columbia.

b) The term «Greece» means the territoiries of the Kingdom of Greece.

c) The term «United States Corporation» means a corporation. association or other like entity created or organized in or under the laws of the United States.

d) The term «Greek Corporation» means a legal entity established under the laws of Greece.

e) The terms «corporations of one Contracting State and «corporation» of the other Contracting State» mean a United States corporation or a Greek corporation, as the context requires.

f) The term «United States enterprise» means an industrial or commercial enterprise or undertaking carried on in the United States by a citizen or resident of the United States or by a United States corporation.

g) The term "Greek Enterprise" means an industrial or commercial enterprise or undertaking carried on in Greece by a subject or resident of Greece or by a Greek corporation.

h) The terms "enterprise of one of the Contracting States" and "enterprise of the other Contracting State mean a United States enterprise or a Greek enterprise, as the context requires.

i) The term "permanent establishment", when used with respect to en enterprise of one of the Contracting States, means a branch, factory or other fixed place of business, but does not include an agency unless that agent has, and habitually exercises, a general authority to negotiate and conclude contracts on behalf of such enterprise or has a stoock of merchandise from which he regularly fills orders on behalf of such enterprise. An enterprise of one of the Contracting States shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business dealings in such other Contracting State throuhg a bona fide commission agent, broker or custodian acting in the ordinary course of his business as such. The fact that an enterprise of one of the Contracting States maintains in the other Contracting State a fixed place of business exclusively for the purchase of goods or marchandise sha- not of itself constitute such fixed place of biusiness permanent establishment of such enterprise. When a corporation of one Contracting State has a subsidiary corporation which is a corporation of the other Contracting State or which is engaged in trade or business in such other Contracting State, such subsidiary corporation shall not, merely because of that fact, be deemed to be a permanent establishment of its parent corporation.

j) The term «competent authority» or competent authorities" means, in the case of the United States the Commissioner of Internal Revenue or his duly authorized representative ; in the case of Greece, the General Director of Direct Taxes, or his duly authorized representative.

(2) In the application of the provisions of the present Convention by either of the Contracting States, any term which is not defined in the present Convention shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which that term has under the laws of such Contracting State relating to the taxes which are the subject of the present Convention.

Article III

(1) An enterprise of one of the Contracting States shall not be subject to taxation by the other Contracting State in respect of its industrial or commercial profits unless it is engaged in trade or business in the other Contracting State through a permanent establishment sit ated therein. If it is so engaged the other Contracting State may impose the tax only upon the income of such enterprise from sources within such other State

(2) Where an enterprise of one of the Contracting States is engaged in trade or business in the other Contracting State through a permanent establishment the industrial or commercial profits which it might be expected to derive if it were an independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and deaing at arm's length with the enterprise of which it is a permanent establishment, and the profits so attributed shall , subject to the law of such other Contracting State, be demed to be income from sources within such other Ceontrac ting State..

(3) In determining the industrial or commercial profits from sources within one of the Contracting States of an enterprise of the other Contracting State, no profits shall be deemed to arise from the mere purchase of goods or merchandise within the former Contracting State by such enterprise.

(4) The competent authoritics for the Contracting States may lay down rules by agreement for the appointment of industrial or commercial profits.

Article IV

Where an enterprise of one of the Contracting States by reason of its participation in the management control or capital of an enterprise of the other Con-

tracting State, makes with or imposes on the latter enterprise, in their commercial or financial relations, conditions different from those which would be made with an independent enterprise, any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, may be included in the taxable profits of that enterprise.

Article V

(1) Income which an enterprise of one of the Contracting States derives from the operation of ships or aircraft registered or documented in that State shall be exempt from tax by the other Contracting State. Income derived by such an enterprise from the operation of ships or aircraft not so registered or documented shall be subject to the provisions of Article III.

(2) The present Convention shall be deemed to suspend fot the duration of the Convention as between the Contracting States, the provisions of the arrangement effected by exchange of notes between the United States and Greece, dated February 29, 1928, April 26, 1928, April 2, 1929, and june 10, 1929 providing for relief from double income taxation on shipping profits.

Article VI

(1) Interest (on bonds, securities, notes, debentures or on any other form of indebtedness) received from sources within the United States by a resident or corporation of Greece not engaged in trade or business in the United States through a permanent establishment therein, shall be exempt from United States tax; but such exemption shall not apply to such interest paid by a United States corporation to a Greek corporation controlling, directly or indirectly, more than 50 percent of the entire voting power in the paying corporation.

(2) Interest (on bonds, securities, notes, debentures, or on any other form of indebtedtedness) received from sources within Creece by a resident or corporation of the United States not engaged in trade or business in Greece through a permanent establishment therein, shall be exempt from Greek tax but only to the extent that such interest does not exceed 9 percent per annum; but such exemption shall not apply to such interest paid by a Greek corporation to a United States corporation controlling, directly or indirecty, more than 50 percent of the entire voting power in the paying corporation.

Article VII

Royalties for the right to use copyrights, patents, designs, secret processes and formulae, trade marks and other analogous property, and royalties (including rentals), (other than those in respect of motion picture films) for the use of industrial, commercial or scientific equipment, derived from sources within one of the Contracting States by a resident or corporation of the other Contracting State not engaged in trade or business in the former State through a permanent establishment therein, shall be exempt from tax by the former State.

Article VIII

A resident or corporation of one of the Contracting States, deriving from sources within the other Contracting State royalties in respect of the operation of mines, quarries, or other natural resources, or rentals from real property, may elect for any taxable year to be subject to the tax of such other Contracting State on the basis of net income as determined under the laws of such other Contracting State during such taxable year.

Article IX

Dividends and interest paid by a Greek corporation shall be exempt from United States tax except where the recipient is a citizen, resident or corporation of the United States.

Article X.

(1) A resident of Greece shall be exempt from United States tax upon compensation for labor or personal services (including the practice of the liberal and artistic profession) if he is temporarily present in the United States for a period or periods not exceding a total of 183 days during the taxable year and either of the following conditions is met:

a) his compensation is received for labor or personal services performed as an employee, or under contract with a resident, or corporation or other entity of Greece, or

b) his compensation received for labor or personnal services does not exced $ 10.000.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply mutatis mutandis, to a resident of the United States with respect to compensation for such labor or personal services parformed in Greece.

(3) The provisions of this Article shall have no application to the income to which Article XI relates.

Article XI.

(1) Wages, salaries and similar compensation and pensions paid by one of the Contracting states or the subdivisions thereof to an individual for services rendered to such State or subdivisions shall be exempt from taxation by the other Contracting State.

(2) Private pensions and life annuities derived from within one of the Contracting States by an individual who is a resident of the other Contracting State shall be exempt from taxation by the former Contracting State.

(3) The term "pensions" as used in this Article means periodic payments made in consideration for services rendered or by way of compensation for injuries received.

(4) The term "life annuities" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified number of years, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article XII

A professor or teacher who is a resident of one of the Contracting States and who is temporarily present within the other Contracting State for the purpose of teaching, for a maximum period of three years, in a university, college or other educational institution within the other Contracting State, shall be exempt from taxation by such other Contracting State on his remuneration for such teaching for such period.

Article XIII

Students or business apprentices who are residents of one of the Contracting States but who are temporarily present in the other Contracting State exclusively for the purposes of study or for acquiring business experience shall not be taxable by such other Contracting State upon remittances received by them from sources without such other State for the purpose of their maintemance or studies.

Article XIV

(1) Notwithstanding any provision of the present Convention each of the Contracting States, in determining the taxes, including all surtaxes and complementary taxes, of it's citizens, subjects, residents or corporations, may include in the basis upon which such taxes are imposed all items of income taxable under its revenue laws as though this Convention had not come into effect.

(2) Subject to section 131 of the United States Internal Revenue Code, Greek tax shall be allowed as a credit against United States tax.

(3) Greece will alllow against Greek tax a credit for the amount of United States tax imposed upon income from sources within the United States but in an amount not exceeding the emount of the Greek tax imposed upon such income.

Article XV

(1) The authorities of each of the contracting States, in accordance with the practices of that State, may prescribe regulations necessary to carry out the provisions of the present Convention.

(2) With respect to the provisions of the present Convention relating to exchange of information and mutual assistance in the collection of taxes, the Contracting States may, in accordance with their respective practices, prescribe rules concerning matters of procedure, forms of application and replies thereto, conversion of currency, disposition of amounts collected, minimum amounts subject to collection, and related matters.

Article XVI

(1) The provisions of the present Convention shall not be construed to restrict in any manner any exemption, deduction, credit or other allowance accorded by the laws of one of the Contracting States in the determination of the taxes imposed by such State.

(2) Should any difficulty or doubt arise as to the interpretation or application of the present Convention, the competent authorities of the Contracting States shall undertake to settle the question by mutual agreement.

(3) The citizens or subjects of one of the Contracting States shall not, while resident in the other Contracting Sate, be subjected therein to other or more burdensome taxes than are the citizens or subjects of such other Contracting State residing in its territory. The term "citizens" or "subjects", as used in this Article, includes all legal persons, partnerships and associations deriving their status from, or created or organized under, the laws in force in, the respective Contracting States. In this Article the word "taxes" means taxes of every kind or description whether national, federal, state, provincial.

Artcle XVII

Where the action of the revenue authorities of the Contracting States has resulted or will result in double taxation contrary to the provisions of the present Convention, the taxpayer shall be entitled to lodge a claim with the State of which he is a citizen or subject or, if he is not a citizen or subject of either of the Contracting States, with the State of which he is a resident, or, if the taxpayer is a corporation, with the State in wich it is created or organized. Should the claim be upheld, the competent authority of such State shall undertake to come to an agreement with the competent authority of the other State with a view to equitable avoidance of the double taxation in question.

Article XVIII.

The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information (being information which such authorities have at their disposal) as is necessary for carrying out the provisions of the present Convention or for the prevention of fraud or the administration of statutory provisions against legal avoidance in relation to the taxes which are the subject of the present Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any person other than those concerned with the assessment and collection of the taxes which are the subject of the present Convention. No information shall be exchanged which would disclose a technical secret, or process relating to trade, industry, business, or a profession.

Article XIX

(1) The Contracting States undertake to lend assistance and support to each other in the collection of the taxes which are the subject of the present Convention, together with interest, costs and additions to the taxes and fines not being of a penal character.

(2) In the case of applications for cellection of taxes, revenue claims of each of the Contracting States which have been finally determined may be accepted for enforcement by the other Contracting State and collected in that State as though such taxes were taxes finally imposed, due and payable to that State. The State to which application is made shall not be required to enforce executory measures for which there is no provision in the law of the State making the application.

(3) Any application shall be accompanied by documents establishing that under the laws of the State making the application the taxes have been finally determined.

(4) The assistance provided for in this Article shall not be accorded with respect to the citizens or subjects, or corporation or other entities of the State to which application is made, except as is necessary to insure that the exemption or reduced rate of tax granted under the convention to such citizens or subjects, or corporations or other entities shall not be enjoyed by persons not entitled to such benefits.

Article XX.

(1) In no case shall the provisions of Article XVIII and XIX be construed so as to impose upon either of the Contracting States the obligation

a) to carry out administrative measures at variance with the regulations and practice of either Contracting State, or

b) to supply information which is not procurable under its own legislation or that of the State making application.

(2) The State to which application is made for information or assistance shall comply as soon as possible with the request addressed to it. Nevertheless, such State may refuse to comply with the request for reasons of public policy or if compliance would involve disclosure of a technical secret or process relating to trade, industry, business, or a profession. In such case it shall inform, as soon as possible, the State making the application

Article XXI

(1) The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Athens as soon as possible

(2) The present Convention shall become effective on the first day of January of the year in which the exchange of the instruments of ratification takes place. It shall continue effective for a period of five years beginning with that date and indefinitely after that period, but may be terminated by either of the Contracting States at the end of the fiveyear period or at any time thereafter, provided that at least six months' prior notice of termination has been given, the termination to become effective on the first day of January following the expiration of the six-month period.

Done at Athens, in duplicate, in the English and Greek languages, the two texts having equal authenticity, this 20 th day of February, 1950.

For the Covernment of
the Kingdom of Greece
P. Pipinelis

For the Covernment of the
United States of America
Henry F. Grady

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς περὶ διπλῆς φορολογίας καὶ φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐπιθυμοῦσαι νὰ συνάψουν σύμβασιν ἀποσκοποῦσαν τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, διώρισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς πληρεξουσίους των :

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος : τὴν Α. Ε. τὸν κ. Παναγιώτην Πιπινέλην, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν, καὶ

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς : τὴν Α. Ε. τὸν κ. Henry F. Grady, Πρεσβευτὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ὁποῖοι, ἐπιδείξαντες τὰ σχετικὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον Ι.

(1) Οἱ φόροι οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι :

α) Διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὁ ὁμοσπονδιακὸς φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος περιλαμβανομένων τῶν προσθέτων φόρων (ἐφεξῆς ἀναφερομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ὡς «φόρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν»).

β) Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος : ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος περιλαμβανομένου τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου καὶ τοῦ συνθετικοῦ τοιούτου ὡς καὶ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος (ἐφεξῆς ἀναφερομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ὡς «Ἑλληνικοῦ φόρου»).

(2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἐπὶ οἱωνδήποτε ἄλλων φόρων χαρακτῆρος οὐσιαστικῶς παρομοίου πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἐπιβαλλομένων ὑπὸ ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον ΙΙ.

(1) Ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἀπαιτῇ ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου:

α) Ὁ ὅρος «Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι» ὑποδηλοῖ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ὅταν δὲ χρησιμοποιῆται ὑπὸ τὴν γεωγραφικήν του ἔννοιαν ὑποδηλοῖ τὰς Πολιτείας, τὰ ἐδάφη τῆς Ἀλάσκας καὶ Χαβάϊ καὶ τὸ διαμέρισμα τῆς Κολομβίας.

β) Ὁ ὅρος «Ἑλλὰς» ὑποδηλοῖ τὰ ἐδάφη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ὁ ὅρος «Ἑταιρεία Ἡνωμένων Πολιτειῶν» ὑποδηλοῖ ἀνώνυμον ἑταιρείαν, συνεταιρισμὸν (association) ἢ ἑτέραν παρομοίας μορφῆς ἑταιρείαν συσταθεῖσαν ἢ ὀργανωθεῖσαν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἢ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους αὐτῶν.

δ) Ὁ ὅρος «Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία» ὑποδηλοῖ νομικὸν πρόσωπον συσταθὲν κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους.

ε) Οἱ ὅροι «Ἑταιρεία ἑνὸς Συμβαλλομένου Κράτους» καὶ «Ἑταιρεία τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» ὑποδηλοῦν ἑταιρείαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ Ἑλληνικὴν ἑταιρείαν ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου.

ζ) Ὁ ὅρος «Ἐπιχείρησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν» ὑποδηλοῖ βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν διεξαγομένην ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ὑπὸ πολίτου ἢ κατοίκου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ ὑπὸ Ἑταιρείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

η) Ὁ ὅρος «Ἑλληνικὴ Ἐπιχείρησις» ὑποδηλοῖ βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν διεξαγομένην ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ ὑπηκόου ἢ κατοίκου τῆς Ἑλλάδος ἢ ὑπὸ Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας.

θ) Οἱ ὅροι «Ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν» καὶ «Ἐπεχείρησις τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» ὑποδηλοῦν Ἐπιχείρησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ Ἑλληνικὴν Ἐπιχείρησιν ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου.

ι) Ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖται δι' ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑποδηλοῖ ὑποκατάστημα, ἐργοστάσιον ἢ ἄλλον ὡρισμένον τόπον ἐργασιῶν οὐχὶ ὅμως ἀντιπροσωπείαν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ περὶ οὗ ἀντιπρόσωπος ἔχῃ γενικὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ συνήθως ἐνεργῇ δυνάμει ταύτης, ὅπως διαπραγματεύηται καὶ συνάπτῃ συμβάσεις διὰ λογαριασμὸν τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως ἢ διατηρῇ ἀπόθεμα ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖ κανονικῶς παραγγελίας διὰ λογαριασμὸν τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως. Ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ θεωρῆται ὡς ἔχουσα μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι διεξάγει ἐμπορικὰς δοσοληψίας εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος μέσῳ καλῇ τῇ πίστει ((Bona-Fide) παραγγελιοδόχου, μεσίτου ἢ θεματοφύλακος, πάντων τούτων ἐνεργούντων ἐν τῇ συνήθει διεξαγωγῇ τῆς ἐργασίας ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἰδιότητα αὐτῶν. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπιχείρησίς τις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διατηρεῖ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, ὡρισμένον τόπον ἐργασιῶν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀγορὰν ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων δὲν θὰ καθιστᾷ τὸν ἐν λόγῳ ὡρισμένον τόπον ἐργασιῶν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως. Ὅταν ἑταιρεία τις τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχῃ συγγενῆ ἑταιρείαν, ἥτις εἶναι ἑταιρεία τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ἢ ἡ ἑταιρεία αὕτη διεξάγῃ ἐμπόριον ἢ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, ἡ τοιαύτη συγγενὴς ἑταιρεία δὲν θὰ θεωρῆται ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος τούτου ὡς ἀποτελοῦσα μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς μητρὸς ἑταιρείας.

κ) Ὁ ὅρος «Ἁρμοδία ἀρχὴ» ἢ «Ἁρμόδιαι ἀρχαὶ» ὑποδηλοῖ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸν Ἐπίτροπον Ἐσωτερικῶν Ἐσόδων ἢ τὸν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπόν του. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Ἀμέσων Φόρων ἢ τὸν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπόν τους.

(2) Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως παρ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, οἱοσδήποτε ὅρος ὁ ὁποῖος δὲν καθορίζεται ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει θὰ ἔχῃ, ἐκτὸς ἂν ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου ἄλλως ἀπαιτῇ, τὴν ἔννοιαν ἣ ὁποία δίδεται εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τῶν ἀφορώντων τοὺς φόρους οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον ΙΙΙ.

(1) Ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ ὑποβάλληται εἰς φορολογίαν ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει διὰ τὰ ἐμπορικὰ ἢ βιομηχανικὰ αὐτῆς κέρδη ἐκτὸς ἐὰν ἀσκῇ ἐμπόριον ἢ διεξάγῃ ἐργασίας διὰ μονίμου ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἐργάζεται κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον, τὸ ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ φόρον μόνον ἐπὶ τοῦ παρὰ τῆς ἐπιχειρήσεως κτωμένου κέρδους τοῦ προκύπτοντος ἐκ πηγῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει.

(2) Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιχείρησίς τις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἀσκῇ ἐμπόριον ἢ διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει διὰ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θὰ θεωροῦνται ὡς κέρδη τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ἐκεῖνα ἐκ τῶν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν κερδῶν ταύτης, ἅτινα ἐνδεχομένως αὕτη θὰ ἀπεκόμιζεν ἐὰν ἦτο ἀνεξάρτητος ἐπιχείρησις, διεξάγουσα τὰς ἰδίας ἢ παρομοίας ἐργασίας ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ παρομοίας συνθήκας καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαρτήσεως ἐκ τῆς κυρίας ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν. Τὰ οὕτω ὑπολογιζόμενα κέρδη, ὑποκείμενα εἰς τοὺς νόμους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, θὰ θεωρῶνται ὡς προκύπτοντα ἐκ πηγῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει.

(3) Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν κερδῶν ἐπιχειρήσεως ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων

Κρατῶν τῶν προερχομένων ἐκ πηγῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δὲν θὰ θεωρῆται ὅτι προκύπτει κέρδος ἐκ τῆς ἁπλῆς καὶ μόνης ἀγορᾶς ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων συντελουμένης ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ δευτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ὑπὸ τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως.

(4) Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύνανται διὰ συμφωνίας νὰ θεσπίσουν κανόνας διὰ τὴν κατανομὴν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν κερδῶν.

Ἄρθρον IV.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν λόγῳ συμμετοχῆς της εἰς τὴν διοίκησιν, διαχείρησιν ἢ τὰ κεφάλαια ἐπιχειρήσεώς τινος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους θέτει ἢ ἐπιβάλλει εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς ἢ οἰκονομικαῖς των σχέσεσι, ὅρους διαφόρους ἐκείνων, οἵτινες θὰ συνεφωνοῦντο μετ' ἀνεξαρτήτου τινὸς ἐπιχειρήσεως, οἱαδήποτε κέρδη ἄτινα ἤθελον προκύψει ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἐπιχειρήσεως, ἐὰν δὲν ἐτίθεντο οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ δύνανται νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὰ φορολογητέα κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης.

Ἄρθρον V.

(1) Εἰσοδήματα κτώμενα ὑπὸ ἐπιχειρήσεώς τινος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν νηολογημένων ἐν τῷ ἐν λόγῳ Κράτει ἢ ἐφωδιασμένων μὲ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου, θὰ ἀπαλλάσσωνται τῆς φορολογίας ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους. Εἰσοδήματα κτώμενα ὑπὸ τοιαύτης ἐπιχειρήσεως ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν μὴ οὕτω νηολογημένων ἢ μὴ ἐφωδιασμένων μὲ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους, θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου III.

(2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις θεωρεῖται ὡς ἀναστέλλουσα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος της τὰς διατάξεις τῆς συμφωνίας τῆς συντελεσθείσης διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀπὸ 29]2]28, 26]4]28, 2]4]29 καὶ 10]6]29 διακοινώσεων μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος τῶν προβλεπουσῶν τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς διπλῆς φορολογίας τῶν κερδῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ἄρθρον VI.

(1) Τόκοι (ἐκ Κρατικῶν ὁμολόγων, χρεωγράφων, γραμματίων, ὁμολογιῶν ἢ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης μορφῆς χρέους, προερχόμενοι ἐκ πηγῶν ἐντὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ κτώμενοι ὑπὸ προσώπου διαμένοντος ἐν Ἑλλάδι ἢ ἑλληνικῆς ἑταιρείας μὴ ἀσχολουμένων μὲ ἐμπόριον ἢ ἐπιχειρήσεις ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις διὰ μονίμου ἐν αὐταῖς ἐγκαταστάσεως, θὰ ἀπαλλάσσωνται τοῦ φόρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἀπαλλαγὴ δὲν δύναται να χωρήσῃ ὡς πρὸς τοὺς τόκους τοὺς καταβαλλομένους ὑπὸ ἑταιρείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ἑλληνικὴν τοιαύτην, ἐλέγχουσαν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἄνω τοῦ 50 ο]ο τοῦ συνόλου τῶν ψήφων τῆς καταβαλλούσης τοὺς τόκους ἑταιρείας.

(2) Τόκοι (ἐκ κρατικῶν ὁμολόγων, χρεωγράφων, γραμματίων, ὁμολογιῶν ἢ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης μορφῆς χρέους) προερχόμενοι ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν καὶ κτώμενοι ὑπὸ προσώπου διαμένοντος ἐν Ἀμερικῇ ἢ ὑπὸ ἀμερικανικῆς ἑταιρείας μὴ ἀσχολουμένης μὲ ἐμπόριον ἢ ἐπιχειρήσεις ἐν Ἑλλάδι διὰ μονίμου ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεως, θὰ ἀπαλλάσσωνται τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου, ἀλλὰ μόνον καθ' ὃ ποσὸν τὸ ἐπιτόκιον δὲν εἶναι ἀνώτερον τοῦ 9 ο]ο ἐτησίως. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἀπαλλαγὴ δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ ὡς πρὸς τοὺς τόκους τοὺς καταβαλλομένους ὑπὸ ἑλληνικῆς ἑταιρείας εἰς ἑταιρειαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐλέγχουσαν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἄνω τοῦ 50 ο]ο τοῦ συνόλου τῶν ψήφων τῆς καταβαλλούσης τοὺς τόκους ἑταιρείας.

Ἄρθρον VII.

Δικαιώματα καταβαλλόμενα διὰ τὴν χρησιμοποίησιν πνευματικῆς ἰδιοκτησίας, εὑρεσιτεχνιῶν, σχεδίων μυστικῶν βιομηχανικῶν μεθόδων καὶ τύπων, ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων ἢ ἄλλης ἀναλόγου ἰδιοκτησίας, ὡς ἐπίσης δικαιώματα (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐνοικίων), (ἐξαιρέσει τῶν ἐκ κινηματογραφικῶν ταινιῶν τοιούτων) διὰ τὴν χρησιμοποίησιν βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ, προερχόμενα ἐκ πηγῶν εὑρισκομένων ἐντὸς ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ κτώμενα ὑπὸ κατοίκου ἢ ἑταιρείας τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους μὴ ἀσχολουμένων μὲ ἐμπόριον ἢ ἐργασίας ἐν τῷ πρώτῳ Κράτει διὰ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θὰ ἀπαλλάσσωνται τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ πρώτου τούτου Κράτους.

Ἄρθρον VIII.

Κάτοικος ἢ ἑταιρεία ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, κτώμενοι ἐκ πηγῶν κειμένων ἐντὸς τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δικαιώματα ἐκ τῆς λειτουργίας μεταλλείων, λατομείων ἢ ἄλλων φυσικῶν πόρων, ἢ ἐνοίκια ἐξ ἀκινήτων, δύνανται νὰ ἐκλέξῃ δι' οἱονδήποτε ἔτος καθ' ὃ ταῦτα ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὸν φόρον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους βάσει τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, ὡς τοῦτο καθορίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ὡς ἂν ὁ τοιοῦτος κάτοικος ἢ ἑταιρεία διεξῆγον ἐμπόριον ἢ ἐργασίας ἐντὸς τοῦ τοιούτου ἑτέρου Κράτους διὰ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ταῦτα φορολογοῦνται.

Ἄρθρον IX.

Μερίσματα καὶ τόκοι πληρωνόμενοι ὑπὸ ἑλληνικῆς ἑταιρείας, θὰ ἀπαλλάσσωνται τοῦ φόρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ δικαιοῦχος εἶναι πολίτης, κάτοικος ἢ ἑταιρεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἄρθρον X.

(1) Ὁ κατοικῶν ἐν Ἑλλάδι θὰ ἀπαλλάσσηται τοῦ φόρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπὶ ἀποζημιώσεως (ἀμοιβῆς) δι' ἐργασίαν ἢ προσωπικὰς ὑπηρεσίας (περιλαμβανομένης τῆς ἐξασκήσεως ἐλευθερίων καὶ καλλιτεχνικῶν ἐπαγγελμάτων) ἐὰν εὑρίσκηται προσωρινῶς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις διὰ χρονικὸν διάστημα ἢ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ φορολογητέον ἔτος καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχει εἷς τῶν ἀκολούθων ὅρων :

α) Ἡ ἀποζημίωσις του λαμβάνεται δι' ἐργασίαν ἢ προσωπικὰς ὑπηρεσίας παρασχεθείσας ὑπ' αὐτοῦ ὡς ὑπαλλήλου, ἢ δυνάμει συμβολαίου μὲ κάτοικον ἢ ἑταιρείαν ἢ ἄλλην ὀργάνωσιν ἐν Ἑλλάδι, ἢ

β) ἡ ληφθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ἀποζημίωσις δι' ἐργασίαν ἢ προσωπικὰς ὑπηρεσίας δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δολλάρια.

(2) Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, θὰ ἐφαρμόζωνται μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀλλαγὰς (mutatis mutandis) ἐπὶ κατοίκων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν σχέσει μὲ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τοιαύτην ἐργασίαν ἢ προσωπικὰς ὑπηρεσίας παρασχεθείσας ἐν Ἑλλάδι.

(3) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ XI ἀναφερομένου εἰσοδήματος.

Ἄρθρον XI.

(1) Ἡμερομίσθια, μισθοὶ καὶ παρεμφερεῖς ἀποζημιώσεις ὡς καὶ συντάξεις καταβαλλόμεναι ὑπὸ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ ὑπὸ τῶν ὑποδιαιρέσεών των εἰς ἄτομόν τι δι' ὑπηρεσίας παρασχεθείσας εἰς τὸ Κράτος τοῦτο ἢ τὰς ὑποδιαιρέσεις του, θ' ἀπαλλάσσωνται ἀπὸ τῆς φορολογίας ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους.

(2) Ἰδιωτικαὶ συντάξεις καὶ ἰσόβιοι παροχαὶ προερχόμεναι ἐκ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ κτώμεναι παρὰ προσώπου διαμένοντος εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, θ' ἀπαλλάσσωνται ἀπὸ τῆς φορολογίας ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους.

(3) Ὁ ὅρος «συντάξεις», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὑποδηλοῖ περιοδικὰς πληρωμὰς γενομένας διὰ παρασχεθείσας ὑπηρεσίας ἢ ὑπὸ μορφὴν ἀποζημιώσεως διὰ σωματικὰς βλάβας.

(4) Ὁ ὅρος «ἰσόβιοι παροχαί», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, ὑποδηλοῖ ὡρισμένον ποσὸν πληρωτέον περιοδικῶς καθ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα ἐφ' ὅρου ζωῆς ἢ δι' ὡρισμένον ἀριθμὸν ἐτῶν, συνεπείᾳ ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως περὶ πραγματοποιήσεως τῶν καταβολῶν

τούτων ἔναντι ἐπαρκοῦς καὶ πλήρους χρηματικοῦ ἀνταλλάγματος ἢ ἀνταλλάγματος δεκτικοῦ ἀποτιμήσεως εἰς χρῆμα.

Ἄρθρον XII

Καθηγητὴς ἢ διδάσκαλος, κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διαμένων προσωρινῶς ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διδάξῃ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τριῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐτῶν εἰς Πανεπιστήμιον, Κολλέγιον ἢ ἄλλο ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα λειτουργοῦν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, θέλει ἀπαλλάσσηται τῆς φορολογίας ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους διὰ τὸ εἰσπραττόμενον παρ' αὐτοῦ ποσὸν ἀποζημιώσεως εἰς ἀντάλλαγμα τῆς διδασκαλίας του κατὰ τὸ ἐν λόγῳ χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον XIII

Σπουδασταὶ ἢ μαθητευόμενοι εἰς τέχνην ἢ ἐπάγγελμα, κάτοικοι ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διαμένοντες προσωρινῶς εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος ἀποκλειστικῶς χάριν σπουδῶν ἢ πρὸς ἀπόκτησιν ἐπαγγελματικῆς πείρας, δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους διὰ τὰ παρ' αὐτῶν λαμβανόμενα χρηματικὰ ἐμβάσματα ἐκ πηγῶν ἐκτὸς τοῦ τοιούτου Κράτους πρὸς συντήρησίν των ἢ διὰ τὰς σπουδὰς αὐτῶν.

Ἄρθρον XIV

(1) Παρὰ πᾶσαν τυχὸν ἀντίθετον διάταξιν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν φόρων, εἰς οὓς νοοῦνται περιλαμβανόμενοι πάντες οἱ συμπληρωματικοὶ καὶ πρόσθετοι φόροι, τῶν πολιτῶν, ὑπηκόων, κατοίκων ἢ ἑταιρειῶν αὐτῶν, δύναται νὰ περιλάβῃ εἰς τὸ φορολογητέον ποσὸν εἰσοδήματος ἁπάσας τὰς κατηγορίας προσόδου τὰς φορολογουμένας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχετικῆς νομοθεσίας αὐτοῦ, ὡς ἐὰν ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν εἶχε τεθῇ ἐν ἰσχύϊ.

(2) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου (SECTION) 131 τοῦ Κώδικος Ἐσωτερικῶν Ἐσόδων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ ἑλληνικὸς φόρος θὰ ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ φόρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

(3) Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐκπίπτῃ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ φόρου τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπὶ εἰσοδημάτων ἐκ πηγῶν ἐντὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ ποσὸν ὅμως μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τοῦ ἑλληνικοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου.

Ἄρθρον XV

(1) Αἱ Ἀρχαὶ ἑκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, δύνανται, κατὰ τὰ ἰσχύοντα εἰςτὸ ἐν λόγῳ Κράτος, νὰ θεσπίσουν τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

(2) Ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως τὰς ἀφορώσας τὴν ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν καὶ παροχὴν ἀμοιβαίας βοηθείας διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη δύνανται, κατὰ τὰς συνηθείας ἑκάστου τούτων, νὰ θεσπίσουν κανόνας ἀφορῶντας εἰς ζητήματα διαδικασίας, τοὺς τύπους τῶν αἰτήσεων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαντήσεων, τὴν μετατροπὴν νομισμάτων, τὴν διάθεσιν εἰσπραχθέντων ποσῶν φόρων, τὰ κατώτατα ὅρια φόρων ἅτινα θὰ τυγχάνουν εἰσπρακτέα ὡς καὶ πᾶν συναφὲς ζήτημα.

Ἄρθρον XVI

(1) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν δύνανται νὰ ἑρμηνευθῶσιν ὡς περιορίζουσαι καθ' οἱονδήποτε τρόπον οἱανδήποτε ἀπαλλαγήν, μείωσιν, ἔκπτωσιν ἢ ἄλλην παραχώρησιν ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τῶν νόμων ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν φόρων τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

(2) Εἰς ἃς περιπτώσεις ἤθελε προκύψει δυσχέρεια ἢ ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀναλάβουν νὰ διακανονίσουν τὸ ζήτημα διὰ κοινῆς συμφωνίας.

(3) Οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ ὑπόκεινται, καθ' ὃν χρόνον διαμένουν ἐν τῇ ἑτέρᾳ Συμβαλλομένῃ Χώρᾳ, εἰς ἄλλους ἢ βαρυτέρους φόρους ἀπὸ τοὺς ἐπιβαλλομένους εἰς τοὺς πολίτας ἢ ὑπηκόους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῷ ἐδάφει του. Ὁ ὅρος «πολίτης» ἢ «ὑπήκοος», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ περιλαμβάνει πάντα τὰ νομικὰ πρόσωπα, ἑταιρείας προσώπων καὶ συνεταιρισμοὺς (ASSOCIATIONS) συνεστημένους ἢ λειτουργοῦντας κατὰ τοὺς νόμους τῶν ἀντιστοίχων Συμβαλλομένων Κρατῶν Ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διὰ τοῦ ὅρου «φόρος» νοοῦνται οἱ πάσης φύσεως καὶ εἴδους φόροι εἴτε οὗτοι τυγχάνουν ἐθνικοί, ὁμοσπονδιακοί, πολιτειακοί, ἐπαρχιακοὶ ἢ δημοτικοί

Ἄρθρον XVII

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ ἐνέργεια τῶν φορολογικῶν ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔσχε ἢ θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν διπλῆν φορολογίαν, κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ φορολογούμενος δικαιοῦται νὰ προβάλῃ ἀπαίτησιν εἰς τὸ Κράτος οὗτινος τυγχάνει πολίτης ἢ ὑπήκοος, ἐὰν δὲ δὲν εἶναι πολίτης ἢ ὑπήκοος ἑνὸς ἐκ τῶν δύο Κρατῶν, εἰς τὸ Κράτος ἔνθα διαμένει ἢ, ἐὰν ὁ φορολογούμενος εἶναι ἑταιρεία, εἰς τὸ Κράτος ἔνθα ἱδρύθη ἢ ὠργανώθη. Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις γίνῃ ἀποδεκτή, ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ τοιούτου Κράτους ὀφείλει νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἄλλου Κράτους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δικαίας ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας.

Ἄρθρον XVIII.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀνταλλάσσουν πληροφορίας (ἃς αὗται διαθέτουσι), αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ διὰ τὴν πρόληψιν δόλου ἢ πρὸς ἐφαρμογὴν νομοθετημένων διατάξεων ἐναντίον καταστατηγήσεων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους οἵτινες ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως. Οἱαδήποτε οὕτω ἀνταλλασσομένη πληροφορία θέλει θεωρηθῇ ἀπόρρητος καὶ δὲν θέλει ἀποκαλυφθῇ εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον, πλὴν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν φόρων τῶν ἀποτελούντων ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως. Οὐδεμία ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν θέλει λάβῃ χώραν δυναμένη νὰ ἀποκαλύψῃ τεχνικὸν ἀπόρρητον ἢ μέθοδον σχετικὴν μὲ τὸ ἐμπόριον, βιομηχανίαν, ἐργασίαν ἢ ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον XIX.

(1) Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουν νὰ παράσχουν ἀμοιβαίως βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν φόρων τῶν ἀποτελούντων ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως μετὰ τῶν τόκων, ἐξόδων, καὶ τῶν ἐπὶ τούτων προσαυξήσεων καὶ προστίμων, μὴ ποινικοῦ χαρακτῆρος.

(2) Εἰς περίπτωσιν αἰτήσεως διὰ τὴν εἴσπραξιν φόρων, φορολογικαὶ ἀξιώσεις ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὧν ἐγένετο ὁριστικὸς καθορισμός, δύνανται νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ πρὸς ἐπιβολὴν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ νὰ εἰσπραχθῶσιν ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ὡς ἂν οἱ τοιοῦτοι φόροι ἦσαν φόροι τελικῶς ἐπιβληθέντες ὀφειλόμενοι καὶ καταβλητέοι εἰς τὸ Κράτος, τοῦτο. Δὲν δύναται νὰ ἀξιωθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος εἰς ὃ ἀπευθύνεται ἡ τοιαύτη αἴτησις ὅπως ἐπιβάλῃ ἐκτελεστικὰ μέτρα μὴ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ αἰτοῦντος Κράτους.

(3) Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ ἐγγράφων ἀποδεικνυόντων τὸν ὁριστικὸν καθορισμὸν τῶν φόρων συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ αἰτοῦντος Κράτους.

(4) Ἡ προβλεπομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ βοήθεια δὲν θὰ παρέχηται διὰ τοὺς πολίτας, ὑπηκόους ἢ ἑταιρείας ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα τοῦ Κράτους, πρὸς ὃ ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις, εἰ μὴ μόνον ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀπαιτεῖται ὅπως ἐξασφαλισθῇ ὅτι πρόσωπα μὴ δικαιούμενα τῶν τοιούτων εὐεργετημάτων δὲν θὰ τύχουν τῆς ἀπαλλαγῆς ἢ τοῦ μειωμένου φορολογικοῦ συντελεστοῦ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς Συμβάσεως διὰ τοὺς ἐν λόγῳ πολίτας, ὑπηκόους, ἑταιρείας ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα.

Ἄρθρον XX.

(1) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων XVIII καὶ XIX δύνανται νὰ ἑρμηνευθοῦν ὡς ἐπιβάλλουσαι ἐπὶ ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τὴν ὑποχρέωσιν :

α) Πρὸς ἐφαρμογὴν διοικητικῶν μέτρων μὴ συμφώνων πρὸς τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς συνηθείας τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ

β) πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν ὧν ἡ λῆψις εἶναι ἀνέφικτος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἰδίας αὐτοῦ νομοθεσίας ἢ τῆς τοιαύτης τοῦ ὑποβάλλοντος τὴν αἴτησιν Κράτους.

(2) Τὸ Κράτος εἰς ὃ ἀπευθύνεται αἴτησις διὰ τὴν παροχὴν πληροφοριῶν ἢ βοηθείας, θέλει συμμορφωθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον πρὸς τὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τοῦτο παράκλησι . Ἐν τούτοις, τὸ Κράτος τοῦτο δύναται νὰ ἀρνηθῇ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν παράκλησιν διὰ λόγους δημοσίας πολιτικῆς ἢ ἂν ἡ συμμόρφωσις θὰ συνεπήγετο ἀποκάλυψιν τεχνικοῦ μυστικοῦ ἢ μεθόδου σχετικῆς μὲ τὸ ἐμπόριον, βιομηχανίαν, ἐργασίαν ἢ ἐπάγγελμα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θὰ πληροφορήσῃ περὶ τούτου, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, τὸ ὑποβάλλον τὴν αἴτησιν Κράτος.

Ἄρθρον XXI.

(1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις κυρωθήσεται καὶ τὰ ἔγγραφα κυρώσεως θέλουσιν ἀνταλλαγῇ ἐν Ἀθήναις ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

(2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον θέλει λάβει χώραν ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐγγράφων κυρώσεως, θὰ ἐξακολουθήσῃ δὲ ἰσχύουσα διὰ χρονικὴν περίοδον 5 ἐτῶν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καὶ ἐπ' ἀόριστον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς περιόδου ταύτης, ἀλλὰ θὰ δύναται νὰ τερματισθῇ παρ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς πενταετοῦς περιόδου ἢ καθ' οἱονδήποτε χρόνον μετὰ ταύτην ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως δοθῇ σχετικὴ περὶ τούτου προειδοποίησις πρὸ ἓξ τοὐλάχιστον μηνῶν, τοῦ τερματισμοῦ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἑξαμήνου περιόδου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικήν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν σήμερον τὴν 20ὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1950.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πελιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς
HENRY F. GRADY

CONVENTION

between

the Kingdom of Greece
and the United States of America for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on the estates of deceased persons

The Government of the Kingdom of Greece and the Government of the United States of America, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on the estates of deceased persons, have appointed for that purpose as their respective Plenipotentiaries:

The Government of the Kingdom of Greece : His Excellency Panayotis Pipinelis, Minister of Foreign Affairs, and

The Government of the United States of America : The Honorable Henry F. Grady, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the United States of America to Greece, who having exhibited their respective full powers, found in good and due form, have agreed as follows :

Article I

(1) The taxes which are the subject of the present Convention are :

a) In the case of the United States of America : the Federal estate tax, and

b) In the case of Greece : the tax on inheritances.

(2) The present Convention is concluded with reference to United States and Greek law in force on the day of its signature. Accordingly, if these laws are appreciably modified, the competent authorities of the two States will consult together for the purpose of adapting the provisions of the present Convention to such changes.

Article II

(1) In the present Convention :

a) The term «United States» means the United States of America, and, for the application of this Convention, includes the States, the Territories of Alaska and Hawai, and the District of Columbia.

b) The term «Greece» means the territories of the Kingdom of Greece.

c) The term «tax» means the Greek tax on inheritances or the Federal estate tax of the United States, as the context requires.

d) The term «competent authorities» means, in the case of the United States, the Commissioner of Internal Revenue or his duly authorized representative, and, in the case of Greece, the General Director of Direct Taxes or his duly authorized representative.

(2) In the application of the provisions of the present Convention by either of the Contracting States, any term which is not defined in the present Convention shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which that term has under the laws of such Contracting State relating to the taxes which are the subject of the present Convention.

Article III

(1) Immovable property situated in Greece shall be exempt from the application of the taxes imposed by the United States.

(2) Immovable property situated in the United States shall be exempt from the application of the taxes imposed by Greece.

(3) The question whether rights relating to or secured by immovable property are to be considered as immovable property for the purposes of the present Convention shall be determined in accordance with the laws of the Contracting State imposing the tax.

Article IV

(1) For the purposes of the present Convention, the question whether a decedent was domiciled in the territory of one of the Contracting States at the time of his death shall be determined in conformity with the laws in force in that territory.

(2) In the case of a person domiciled in the territory of one of the Contracting States, the situs of any of the following property or property rights shall, for the purpose of the imposition of the tax and for the purpose of the credit provided for in Article VI, be determined exclusively in accordance with the following rules :

a) Corporeal movable property, except as hereinafter prescribed, as well as bank notes, any other kind of money which is legal tender at the place of issuance, and bearer checks, shall be deemed to be situated where it is physically located at the time of the decedent's death.

b) Ships and aircraft shall be deemed to be situated at the place of documentation or registration of the ship or aircraft.

c) The goodwill of a business firm or the goodwill attached to the practice of one of the liberal professions shall be deemed to be situated where the business is carried on or the profession is practiced.

d) Patents, trademarks and designs shall be deemed to be situated at the place where they are registered.

e) Copyrights and rights or licenses to use any copyrighted material, patent, trademark or design shall be deemed to be situated at the place where the rights arising therefrom are exercisable.

f) Shares in a corporation (including shares held by a nominee for the benefit of the decedent) shall be deemed to be situated at the place under the laws of which such corporation was created or organized.

g) Bills of exchange shall be deemed to be situated at the place of the drawee's residence, negotiable promissory notes at the place of residence of the maker, and checks payable to a designated payee at the place of such payee's residence.

h) Claims secured by a mortgage on immovable property or on ships shall be deemed to be situated at the place where, in accordance with the provisions of the present Convention, the immovable property or the ship is deemed to be situated.

i) Bonds, bank deposits, and claims of any other nature, secured or unsecured, and other property not otherwise mentioned hereinbefore, shall be deemed to be situated in the State in which the deceased person was domiciled at the time of his death.

Article V.

The Contracting State which imposes tax in the case of a decedent who, at the time of his death, was not a citizen or subject of such Contracting State and was not domiciled in its territory, but was a citizen or subject of the other Contracting State or was domiciled in the territory of such other Contracting State:

a) Shall allow every abatement, exemption, deduction, or credit (except the marital deduction provided by the United States Revenue Act of 1948), which would be applicable under its law if the decedent had been domiciled in its territory, in an amount not less than the proportion thereof which the value of the property, situated according to article IV in such State and subject to the tax of such State, bears to the value of the property which would have been subject to the tax of such State if the decedent had been domiciled in its territory, and

b) Shall (except for the purpose of the subparagraph (a) of this article and for the purpose of any other proportionate allowance otherwise provided) take no account of property situated according to article IV outside its territory in determining the amount or rate of tax.

Article VI.

(1) The Contracting State imposing tax in the case of a deceased person who, at the time of his death, was domiciled in such State or was a citizen or subject thereof, shall allow against its tax a credit for the amount of the tax imposed by the other Contracting State with respect to property situated in the territory of such other Contracting State and included for tax purposes by both States, but the amount of credit shall not exceed the portion of the tax imposed by the former State which is attributable to such property. No credit shall be allowed under this paragraph for property which is situated or deemed to be situated in both Contracting States.

(2) If the decedent is regarded by each of the Contracting States as having been domiciled in its own territory at the time of his death, each State shall allow against its tax a credit for the part of the tax purposes by both States and situated or deemed to be situated outside both territories. The credit authorized by this paragraph shall be equal to the amount of tax imposed with respect to such property by the State imposing the smaller tax, and shall be divided between the two States in proportion to the amount of tax imposed by each of the two Contracting States with respect to such property.

(3) For the purpose of this article, the amount of the tax of each Contracting State attributable to any designated property shall be ascertained after taking into account any applicable abatement, credit, remission, diminution, or increase, as provided by its law, other than any credit authorized by this article.

Article VII

(1) Any claim for a credit or a refund of tax founded on the provisions of the present Convention shall be made within a period of five years from the date of the termination of the period during which the return is required to be filed under the applicable law of the respective Contracting States.

(2) Any such refund shall be made without payment of interest on the amount so refunded.

Article VIII

The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information (being information which such authorities have at their disposal) as is necessary for carrying out the provisions of the present Convention or for the prevention of fraud or the administration of statutory provisions against legal avoidance in relation to the taxes which are the subject of the present Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any person other than those concerned with the assessment and collection of the taxes which are the subject of the present Convention. No information shall be exchanged which would disclose a technical secret or process relating to trade, industry, business, or a profession.

Article IX

(1) The Contracting States undertake to lend assistance and support to each other in the collection of the taxes which are the subject of the present Convention, together with interest, costs, and additions to the taxes and fines not being of a penal character.

(2) In the case of applications for collection of taxes, revenue claims of each of the Contracting States which have been finally determined may be accepted for enforcement by the other Contracting State and collected in that State as though such taxes were taxes finally imposed, due and payable to that State. The State to which application is made shall not be required to enforce executory measures for which there is no provision in the law of the State making the application.

(3) Any application shall be accompanied by documents establishing that under the laws of the State making the application the taxes have been finally determined.

(4) The assistance provided for in this Article shall not be accorded with respect to the citizens or subjects, or estates of citizens or subjects, of the State to which application is made, except where such citizen or subject or estate is entitled under Article VI of the present Convention to a credit for the avoidance of double taxation.

Article X

(1) In no case the provisions of Articles VIII and IX shall be construed so as to impose upon either of the Contracting States the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the regulations and practice of either Contracting State, or

b) to supply information which is not procurable under its own legislation or that of the State making the application.

(2) The State to which application is made for information or assistance shall comply as soon as possible with the request addressed to it. Nevertheless, such State may refuse to comply with the request for reasons of public policy or if compliance would involve disclosure of a technical secret or process relating to trade, industry, business, or a profession. In such case, it shall inform, as soon as possible, the State making the application.

Article XI

(1) The authorities of each of the Contracting States, in accordance with the practices of that Sate, may prescribe regulations necessary to carry out the provisions of the present Convention.

(2) With respect to the provisions of the present Convention relating to exchange of information and mutual assistance in the collection of taxes, the Contracting States may, in accordance with their respective practices, prescribe rules concerning matters of procedure, conversion of currency, disposition of amounts collected, minimum amounts subject to collection, and related matters.

Article XII

When the action of the revenue authorities of the Contracting States hae resulted or will result in double taxation contrary to the provisions of the present Convention, the taxpayer shall be entitled to lodge a claim with the state with the State of which he is a citizen or subject or, if he is not a citizen or subject of either the Contracting States, with the State of which he is a resident, or, if the taxpayer is a corporation, with the State in which it is created or organized. Should the claim be upheld, the competent authority of such State shall undertake to come to an agreement with the competent authority of the other State with a view to equitable avoidance of the double taxation in question.

Article XIII

(1) The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Athens as soon as possible.

(2) The present Convention shall become effective on the day of the exchange of instruments of ratification and shall be applicable solely to estates or inheritances in the case of persons who die on or after that date. It shall continue effective for a period of five years beginning with that date and indefinitely after that period, but may be terminated by either of the Contracting States at the end of that five-year period or at any time thereafter, provided that at least six months' prior notice of termination has been given, the termination to become effective on the first day of January following the expiration of the six-month period .

DONE at Athens, in duplicate. in the English and Greek languages, the two texts having equal authenticity, this 20 th day of February, 1950

For the government of the Kingdom of Greece

P. Pipinelis

For the Government of the United States of America

Henry F. Grady

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὴν ἀποφυγὴν διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν ἀποβιωσάντων προσώπων.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐπιθυμοῦσαι νὰ συνάψουν Σύμβασιν ἀποσκοποῦσαν τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν ἀποβιωσάντων προσώπων, διώρισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς πληρεξουσίους των :

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν Α.Ε. τὸν κ. Παναγιώτην Πιπινέλην, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν, καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὴν Α.Ε. τὸν κ. Henry F. Grady, Πρεσβευτὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἑλλάδι, οἱ ὁποῖοι, ἐπιδείξαντες τὰ σχετικὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον I.

(1) Οἱ φόροι οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι :

α) Διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὁ Ὁμοσπονδιακὸς φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ

β) διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν.

(2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις συνάπτεται μὲ βάσιν τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς της. Ἑπομένως, ἂν οἱ νόμοι οὗτοι ἤθελον τροποποιηθῇ αἰσθητῶς, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν δύο Κρατῶν θὰ συνεννοοῦνται μεταξύ των πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως προσαρμόσουν τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰς τοιαύτας μεταβολάς.

Ἄρθρον II.

(1) Ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει :

α) Ὁ ὅρος «Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι» ὑποδηλοῖ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καί, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, περιλαμβάνει τὰς Πολιτείας, τὰ ἐδάφη τῆς Ἀλάσκας καὶ Χαβάϊ, καὶ τὸ Διαμέρισμα τῆς Κολομβίας.

β) Ὁ ὅρος «Ἑλλὰς» ὑποδηλοῖ τὰ ἐδάφη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ὁ ὅρος «φόρος» ὑποδηλοῖ τὸν Ἑλληνικὸν φόρον ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, ἢ τὸν Ὁμοσπονδιακὸν φόρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν ὡς ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου ἀπαιτεῖ.

δ) Ὁ ὅρος «ἁρμόδιαι ἀρχαὶ» ὑποδηλοῖ, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸν Ἐπίτροπον Ἐσωτερικῶν Ἐσόδων ἢ τὸν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπόν του. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος, τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Ἀμέσων Φόρων ἢ τὸν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπόν του.

(2) Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως παρ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, οἱοσδήποτε ὅρος ὁ ὁποῖος δὲν καθορίζεται ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει θὰ ἔχῃ, ἐκτὸς ἂν ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου ἄλλως ἀπαιτῇ, τὴν ἔννοιαν ἡ ὁποία δίδεται εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τῶν ἀφορώντων τοὺς φόρους οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον III.

(1) Ἀκίνητος ἰδιοκτησία κειμένη ἐν Ἑλλάδι δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς φόρους τοὺς ἐπιβαλλομένους ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

(2) Ἀκίνητος ἰδιοκτησία κειμένη ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς φόρους τοὺς ἐπιβαλλομένους ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

(3) Τὸ ζήτημα κατὰ πόσον δικαιώματα σχετικὰ μὲ ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἢ τοιαῦτα ἐξασφαλισθέντα δι' ἀκινήτου ἰδιοκτησίας θέλουσι θεωρηθῇ ὡς ἀκίνητος ἰδιοκτησία διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, θέλει καθορισθῇ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ ἐπιβάλλοντος τοὺς φόρους Συμβαλλομένου Κράτους.

Ἄρθρον IV.

(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως τὸ ζήτημα ἂν ὁ ἀποβιώσας κατώκει ἐν τῷ ἐδάφει ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του θέλει καθορισθῇ συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ ἰσχύοντας νόμους.

(2) Προκειμένου περὶ προσώπου κατοικοῦντος, ἐν τῷ ἐδάφει ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ὁ τόπος ἔνθα κεῖται οἱαδήποτε τῶν ἀκολούθων ἰδιοκτησιῶν ἢ δικαιωμάτων ἐπὶ ἰδιοκτησίας θέλει καθορισθῇ, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου VI προβλεπομένην ἔκπτωσιν, ἀποκλειστικῶς συμφώνως πρὸς τοὺς ἀκολούθους κανόνας :

α) Στοιχεῖα ἐνσωμάτου κινητῆς περιουσίας ἐκτὸς τῶν κατωτέρω καθοριζομένων, ὡς καὶ τὰ τραπεζογραμμάτια καὶ πᾶν ἕτερον εἶδος χρημάτων, ἀποτελοῦν νόμιμον μέσον πληρωμῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως, ὡς καὶ ἐπιταγαὶ εἰς τὸν κομιστήν, θέλουσι θεωρηθῇ ὡς κείμενα ὅπου φυσικῶς κεῖνται κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποβιώσαντος.

β) Πλοῖα καὶ ἀεροσκάφη θὰ θεωροῦνται ὡς κείμενα ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καταχωρήσεως ἢ τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους.

γ) Ὁ «ἀέρας» ἐμπορικοῦ οἴκου ἢ ὁ «ἀέρας» ὁ συναφὴς μὲ τὴν ἄσκησιν ἑνὸς τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων θέλει θεωρηθῇ ὡς κείμενος ἐκεῖ ὅπου διεξάγεται ἡ ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις ἢ ἐξασκεῖται τὸ ἐπαγγελμα.

δ) Διπλώματα εὑρεσιτεχνίας, ἐμπορικὰ σήματα καὶ σχέδια θέλουσι θεωρηθῇ ὡς κείμενα ἐν τῷ τόπῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχουν καταχωρηθῇ.

ε) Δικαιώματα πνευματικῆς ἰδιοκτησίας ὡς καὶ τὰ δικαιώματα ἢ αἱ ἄδειαι πρὸς χρησιμοποίησιν ὑλικοῦ ἀποτελοῦντος τὸ ἀντικείμενον οἱουδήποτε συγγραφικοῦ δικαιώματος, διπλώματος εὑρεσιτεχνίας, ἐμπορικοῦ σήματος ἢ σχεδίου θέλουσι θεωρηθῇ ὡς κείμενα ἐν τῷ τόπῳ ἐν τῷ ὁποίῳ δύνανται νὰ ἀσκηθῶσιν τὰ ἐξ αὐτῶν προκύπτοντα δικαιώματα.

ζ) Μετοχαὶ ἑταιρείας (περιλαμβανομένων τῶν μετοχῶν αἵτινες κρατοῦνται πρὸς ὄφελος τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπὸ προσώπου ὁρισθέντος ὑπ' αὐτοῦ) θέλουσι θεωρηθῇ ὡς κείμεναι ἐν τῷ τόπῳ δυνάμει τῶν νόμων τοῦ ὁποίου ἡ ἑταιρία αὕτη ἱδρύθη ἢ ὠργανώθη.

η) Αἱ συναλλαγματικαὶ θεωροῦνται ὡς κείμεναι ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἀποδέκτου, τὰ δὲ διαπραγματεύσιμα γραμμάτια ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἐκδότου καὶ αἱ ἐπιταγαὶ αἱ πληρωτέαι εἰς καθωρισμένον πρόσωπον, ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ προσώπου τούτου.

θ) Ἀπαιτήσεις ἐξησφαλισμέναι δι' ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων ἢ πλοίων θεωροῦνται κείμεναι ὅπου, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, θεωρεῖται ὅτι κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ τὸ πλοῖον.

ι) Ὁμολογίαι, καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις καὶ ἀπαιτήσεις οἱασδήποτε ἄλλης φύσεως, ἐξησφαλισμέναι ἢ μὴ καὶ πᾶν ἕτερον περιουσιακὸν στοιχεῖον μὴ ἄλλως ἀναφερόμενον ἀνωτέρω, θέλουσι θεωρηθῇ ὡς κείμεναι ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἀποβιώσας εἶχε τὴν κατοικίαν του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του.

Ἄρθρον V.

Τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος τὸ ἐπιβάλλον τὴν φορολογίαν προκειμένου περὶ ἀποβιώσαντος ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του δὲν ἦτο πολίτης ἢ ὑπήκοος τοῦ τοιούτου Συμβαλλομένου Κράτους καὶ δὲν εἶχε τὴν κατοικίαν του ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλ' ἦτο πολίτης ἢ ὑπήκοος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ κατώκει ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ τοιούτου ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους:

α) θὰ παραχωρῇ πᾶσαν ἐλάττωσιν, ἀπαλλαγήν, μείωσιν ἢ ἔκπτωσιν (ἐκτὸς τῆς συζυγικῆς ἐκπτώσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Νόμου Ἐσόδων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τοῦ 1948) ἥτις θὰ ἦτο ἐφαρμοστέα βάσει τῶν νόμων αὐτοῦ εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ ἀποβιώσας κατώκει ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ Κράτους τούτου, εἰς ποσὸν μὴ κατώτερον τῆς ἀναλογίας τὴν ὁποίαν ἡ ἀξία τῆς ἰδιοκτησίας, ἥτις κεῖται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον IV εἰς τὸ τοιοῦτον Κράτος καὶ ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον τοῦ Κράτους τούτου, ἔχει πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἰδιοκτησίας ἥτις θὰ ὑπέκειτο εἰς τὸν φόρον τοῦ τοιούτου Κράτους ἂν ὁ ἀποβιώσας κατώκει ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ, καὶ

β) δὲν θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ἢ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου (ἐκτὸς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν τοῦ ἐδαφίου (α) τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τὸν σκοπὸν οἱωνδήποτε ἄλλων ἀναλόγων ἐκπτώσεων ἄλλως προβλεπομένων) περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον IV ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους του.

Ἄρθρον VI.

(1) Τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος, τὸ ἐπιβάλλον φόρον εἰς τὴν περίπτωσιν ἀποβιώσαντος προσώπου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του κατώκει ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἢ ἦτο πολίτης ἢ ὑπήκοος τούτου, θὰ χορηγῇ ἐκ τοῦ φόρου του ἔκπτωσιν διὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἑτέρου τούτου Συμβαλλομένου Κράτους καὶ περιληφθέντα διὰ φορολογικοὺς σκοποὺς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐκπτώσεως δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὸ τμῆμα τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ πρώτου Κράτους, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰ περιουσιακὰ ταῦτα στοιχεῖα. Δὲν θέλει χορηγηθῇ ἔκπτωσις δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἢ θεωρούμενα ὡς κείμενα εἰς ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα Κράτη.

(2) Ἂν ὁ ἀποβιώσας θεωρῆται ὑφ' ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὅτι κατώκει ἐν τῷ ἰδικῷ του ἐδάφει κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του, ἕκαστον Κράτος θέλει χορηγήσῃ ἔκπτωσιν ἔναντι τοῦ φόρου του διὰ τὸ μέρος τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Κράτους διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα περιληφθέντα διὰ φορολογικοὺς σκοποὺς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν καὶ κείμενα ἢ θεωρούμενα ὡς κείμενα ἐκτὸς ἀμφοτέρων τῶν ἐδαφῶν. Ἡ ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιτρεπομένη ἔκπτωσις θὰ εἶναι ἴση πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τὰ τοιαῦτα περιουσιακὰ στοιχεῖα ὑπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος τὸν μικρότερον φόρον Κράτους, καὶ θέλει διαμοιρασθῇ μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ὑφ' ἑκάστου τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν διὰ τὰ τοιαῦτα περιουσιακὰ στοιχεῖα.

(3) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τὸ ἀναλογοῦν εἰς οἱονδήποτε καθωρισμένον περιουσιακὸν στοιχεῖον θὰ καθαρίζεται ἀφοῦ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν πᾶσα ἐπ' αὐτοῦ ἐφαρμοζομένη ἐλλάττωσις, ἔκπτωσις, ἀπαλλαγή, μείωσις ἢ αὔξησις, ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου του, (ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρεπομένων ἐκπτώσεων).

Ἄρθρον VII.

(1) Οἱαδήποτε ἀπαίτησις δι' ἔκπτωσιν, ἢ ἐπιστροφὴν φόρου στηριζομένη ἐπὶ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον ὅπως ὑποβληθῇ ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήξεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ὅπως ὑποβληθῇ ἡ δήλωσις δυνάμει τοῦ ἐφαρμοζομένου Νόμου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

(2) Οἱαδήποτε τοιαύτη ἐπιστροφὴ θὰ γίνεται ἄνευ καταβολῆς τόκων ἐπὶ τοῦ οὕτω ἐπιστρεφομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον VIII.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θέλουν ἀνταλλάσσῃ τὰς πληροφορίας (ἃς αὗται διαθέτουσι) αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ διὰ τὴν πρόληψιν δόλου ἢ πρὸς ἐφαρμογὴν νομοθετημένων διατάξεων ἐναντίον καταστρατηγήσεων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως. Οἱαδήποτε οὕτω ἀνταλλασσομένη πληροφορία θέλει θεωρηθῇ ἀπόρρητος, καὶ δὲν θέλει ἀποκαλυφθῇ εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον πλὴν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν φόρων, τῶν ἀποτελούντων τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως. Οὐδεμία ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν θέλει λάβει χώραν δυναμένη ν' ἀποκαλύψῃ τεχνικὸν ἀπόρρητον, ἢ μέθοδον σχετικὴν μὲ τὸ ἐμπόριον, βιομηχανίαν, ἐργασίαν ἢ ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον IX.

(1) Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουν νὰ παράσχουν ἀμοιβαίως βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τῶν ἀποτελούντων, τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως μετὰ τῶν τόκων, ἐξόδων καὶ τῶν ἐπὶ τούτων προσαυξήσεων καὶ προστίμων μὴ ποινικοῦ χαρακτῆρος.

(2) Εἰς περίπτωσιν αἰτήσεων διὰ τὴν εἴσπραξιν φόρων, φορολογικαὶ ἀπαιτήσεις ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ὧν ἐγένετο ὁριστικὸς καθορισμός, δύνανται νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ νὰ εἰσπραχθῶσιν ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ὡς ἂν οἱ τοιοῦτοι φόροι ἦσαν φόροι τελικῶς ἐπιβληθέντες, ὀφειλόμενοι ἢ καταβλητέοι εἰς τὸ Κράτος τοῦτο. Δὲν δύναται νὰ ἀξιωθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται ἡ τοιαύτη αἴτησις ὅπως ἐπιβάλῃ ἐκτελεστικὰ μέτρα μὴ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ αἰτοῦντος Κράτους.

(3) Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ ἐγγράφων ἀποδεικνυόντων τὸν ὁριστικὸν καθορισμὸν τῶν φόρων συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ αἰτοῦντος Κράτους.

(4) Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προβλεπομένη βοήθεια δὲν θὰ παρέχηται διὰ τοὺς πολίτας, ὑπηκόους ἢ κληρονομίας πολιτῶν ἢ ὑπηκόων τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν οἱ ἐν λόγῳ πολῖται ἢ ὑπήκοοι ἢ κληρονομία δικαιοῦνται ἐκπτώσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον VI τῆς παρούσης Συμβάσεως, διὰ τὴν ἀποφυγὴν διπλῆς φορολογίας.

Ἄρθρον X.

(1) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων VIII καὶ IX δύνανται νὰ ἑρμηνευθοῦν ὡς ἐπιβάλλουσαι ἐπὶ ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τὴν ὑποχρέωσιν:

α) πρὸς ἐφαρμογὴν διοικητικῶν μέτρων μὴ συμφώνων πρὸς τοὺς κανονισμοὺς καὶ συνηθείας ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ

β) πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν ἂν ἡ λῆψις εἶναι ἀνέφικτος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἰδίας αὐτοῦ νομοθεσίας ἢ τῆς τοιαύτης τοῦ ὑποβάλλοντος τὴν αἴτησιν Κράτους.

(2) Τὸ Κράτος πρὸς ὃ ἀπευθύνεται αἴτησις διὰ τὴν παροχὴν πληροφοριῶν ἢ βοηθείας θέλει συμμορφωθῇ ὅ-

σον τὸ δυνατὸν ταχύτερον πρὸς τὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τοῦτο παράκλησιν. Ἐν τούτοις τὸ Κράτος τοῦτο δύναται νὰ ἀρνηθῇ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν παράκλησιν διὰ λόγους δημοσίας πολιτικῆς ἢ ἂν ἡ συμμόρφωσις θὰ συνεπήγετο ἀποκάλυψιν τεχνικοῦ μυστικοῦ ἢ μεθόδου σχετικῆς μὲ τὸ ἐμπόριον, βιομηχανίαν, ἐργασίαν ἢ ἐπάγγελμα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ πληροφορήσῃ περὶ τούτου ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὸ ὑποβάλλον τὴν αἴτησιν Κράτος.

Ἄρθρον XI.

(1) Αἱ ἀρχαὶ ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ δύνανται συμφώνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα εἰς τὸ ἐν λόγῳ Κράτος νὰ θεσπίσουν τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

(2) Ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν καὶ παροχὴν ἀμοιβαίας βοηθείας διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θὰ δύνανται συμφώνως πρὸς τὰς συνηθείας ἑκάστου τούτων νὰ θεσπίσουν κανόνας ἀφορῶντας ζητήματα διαδικασίας, τὴν μετατροπὴν νομισμάτων, τὴν διάθεσιν εἰσπραχθέντων ποσῶν, τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐλαχίστων ποσῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν εἴσπραξιν καὶ πᾶν συναφὲς ζήτημα.

Ἄρθρον XII.

Ὅπου ἡ ἐνέργεια τῶν φορολογικῶν ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἶχε ἢ θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν διπλῆν φορολογίαν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ φορολογούμενος θὰ δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ ἀπαίτησιν εἰς τὸ Κράτος οὗτινος τυγχάνει πολίτης ἢ ὑπήκοος ἢ ἂν δὲν εἶναι πολίτης ἢ ὑπήκοος ἑνὸς ἐκ τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν, εἰς τὸ Κράτος ἔνθα διαμένει, ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος εἶναι ἑταιρεία, εἰς τὸ Κράτος ἐν τῷ ὁποίῳ ἱδρύθη ἢ ὠργανώθη. Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις γίνῃ ἀποδεκτή, ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ τοῦ τοιούτου Κράτους ὀφείλει νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἑτέρου Κράτους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δικαίας ἀποφυγῆς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος διπλῆς φορολογίας.

Ἄρθρον XIII.

(1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις κυρωθήσεται καὶ τὰ ἔγγραφα κυρώσεως θέλουν ἀνταλλαγῇ ἐν Ἀθήναις ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

(2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν κυρωτικῶν ἐγγράφων καὶ θὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἀποκλειστικῶς ἐπὶ περιουσιῶν ἢ κληρονομιῶν εἰς τὴν περίπτωσιν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ ἀποβιώσουν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἢ μετὰ ταύτην. Θὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα διὰ χρονικὴν περίοδον πέντε ἐτῶν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καὶ ἐπ' ἀόριστον, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς περιόδου ταύτης, ἀλλὰ θὰ δύναται νὰ τερματισθῇ παρ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς πενταετοῦς περιόδου ἢ καθ' οἱονδήποτε χρόνον μετὰ ταύτην, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως δοθῇ τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν προειδοποίησις περὶ τούτου, τοῦ τερματισμοῦ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἑξαμήνου περιόδου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικήν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν, σήμερον τὴν 20ὴν ἡμέραν τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ 1950.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

HENRY F. GRADY

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ συστάσεως Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : 1) τὰ ἄρθρα 108-110 καὶ 112 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ 2) τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2588)40 Α. Ν. «περὶ μετονομασίας τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου», γενομένης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23744 τῆς 2 Αὐγούστου 1949 συμβολαιογραφικῆς πράξεως τοῦ Συμβολαιογράφου Κύμης Εὐαγγέλου Γεωργίου Κανιάστα, ἐχούσης ὡς ἕπεται :

Ἀριθμὸς 23744.

Π ρ ᾶ ξ ι ς.

Ἐν Κύμῃ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ κατὰ τὴν θέσιν Παπανικολιάνικα καὶ ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἰδιοκτήτῳ οἰκίᾳ τῶν κληρονόμων Ἀντωνίου Γεωργίου Μυλωνᾶ σήμερον τὴν δευτέραν (2αν) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐνάτου 1949 ἔτους ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Κύμης Εὐαγγέλου Γεωργίου Κανιάστα κατοικεδρεύοντος ἐνταῦθα παρουσίᾳ καὶ τῶν μαρτύρων Γεωργίου Ἰωακειμ Καλούδη, ὁπωροπώλου καὶ Κωνσταντίνου Δημητρίου Ἀγγελῆ τυπογράφου κατοίκου Κύμης, ἐνηλίκων πολιτῶν Ἑλλήνων γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέων ἐνεφανίσθη ὁ ἐπίσης γνωστός μοι καὶ μὴ ἐξαιρούμενος Δημήτριος Γεωργίου Παπαγεωργίου, ἱερεύς, κάτοικος Κύμης καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσαγομένης καὶ συναπτομένης ὧδε ὑπ' ἀριθ. 5142 τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατέθηκε παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ποσὸν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000). ὅπερ θέλει ἀποτελέσει ἰδίαν περιουσίαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν ὑπὸ μορφὴν ἱδρύματος καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου». Τοῦ Ἱδρύματος τούτου σκοπὸς ἔσται ἡ παραχὴ πάσης ὑλικῆς κλπ. βοηθείας εἰς τοὺς δεομένους τοιαύτης ἀπόρους τῶν ἐνοριῶν, εἴτε διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας πληρώσεως γενικωτέρων φιλανθρωπικῶν ἀναγκῶν, εἴτε διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀσθενεστέρων ἐνοριακῶν Ταμείων καὶ θὰ διοικεῖται κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Συγκρότησις καὶ Διοίκησις Φιλοπτώχων Ταμείων.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ὀργανώσεως συνιστᾶται παρ' ἑκάστῃ ἐνορίᾳ εἰδικὸν Ταμεῖον, ὀνομαζόμενον «Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον».

Ἄρθρον 4.

Ὡς μέλη τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι κατόπιν αἰτήσεώς των οἱ ἐνήλικες ἐνορῖται ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἄρθρον 5.

α) Ἕκαστον ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος, διοικεῖται δὲ ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης κατὰ διετίαν καὶ ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἐφημερίου ὡς Προέδρου, ἑνὸς λαϊκοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τριῶν κυριῶν ἢ δεσποινίδων τῆς ἐνορίας. β) Ὁ ἐφημέριος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μεταξὺ τῶν παρ' ἑκάστῳ Ναῷ ἐφημερίων, ὁ λαϊκὸς Ἐπίτροπος ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῶν λαϊκῶν ἐπιτρόπων καὶ διορίζεται παρὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αἱ δὲ κυρίαι ἢ δεσποινίδες διορίζονται ὑπὸ τούτου, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἐφημερίου. γ) Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας, εἴτε παραιτούμενοι οἰκειοθελῶς εἴτε μετ' ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν εἰδικοὶ λόγοι. δ) Τὰ αὐτὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἐπανεκλέξιμα. ε) Μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέχον ἀδικαιολογήτως ἐπὶ δύο μῆνες τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθέν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεώς της συνεδρίαν ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν της ἕνα ὡς Ταμίαν καὶ ἕνα ὡς γραμματέα. Γραμματεὺς δύναται νὰ προσλαμβάνηται ἀμισθεὶ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πάντως ἐνορίτης. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς τὸ βιβλίον ἀπόρων καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἄρθρον 7.

α) Ἡ ἐνοριακὴ Φιλόπτωχος Ἐπιτροπὴ συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδιαφερουσῶν αὐτὴν ὑποθέσεων καὶ ἰδίᾳ ἐλέγχει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ταμείου τιθεμένους ὑπ' ὄψιν αὐτῆς πίνακας τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον πίνακα εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων, ἀντίγραφον τῶν ὁποίων ὑποβάλλεται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον. Ἐκτάκτως δὲ συνέρχεται τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ αἰτήσει δύο μελῶν αὐτῆς.

β) Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν καὶ ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ τοῦ Προέδρου. Ἐὰν μετὰ γενομένην πρόσκλησιν δὲν εὑρεθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ συνέρχεται μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τῆς ματαιωθείσης συνεδρίας καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως παρόντων τοῦ Προέδρου ἀπαραιτήτως καὶ ὁσωνδήποτε μελῶν αὐτῆς, πάντως ὅμως οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν δύο καὶ ἐπὶ θέματος οὐχὶ ἑτέρου τοῦ ἐν τῇ ματαιωθείσῃ συνεδριάσει ὁρισθέντος. Αἱ προσκλήσεις εἰς συνεδρίας τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους, γίνονται πάντα γραπτῶς.

Ἄρθρον 8.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 29ῳ τοῦ παρόντος, αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων συγκροτοῦσιν ἐτησίως τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ καθόλου φιλανθρωπικοῦ ἔργου καὶ τῆς Ὀργανώσεως αὐτοῦ. Τοιαῦται συνελεύσεις δύνανται νὰ συγκροτοῦνται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις παρίστανται ἀνάγκη ἐν Κύμῃ ἢ ἀλλαχοῦ.

Πόροι τῶν ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καὶ διάθεσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Πόροι τοῦ ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι :

α) Εἰδικὸν ἐπίδομα τοῦ οἰκείου ναοῦ, ἀνάλογον πρὸς τοὺς πόρους τοῦ Ναοῦ.

β) Αἱ κατὰ τὰς ἐν τῷ ναῷ συνάξεις τῶν πιστῶν εἰσπράξεις τοῦ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν κυτίου, εἰσπραττομένου ἢ περιαγομένου ὑπὸ τῶν κυριῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ περιτροπῆς.

γ) Αἱ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

δ) Αἱ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ ἢ δωρεαὶ ἢ κληροδοτήματα οἱωνδήποτε φιλοπτώχων.

ε) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ γενικοῦ ἐράνου τοῦ ἐνεργουμένου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις κατὰ τὴν «ἡμέραν τῶν πτωχῶν» ὁριζομένην ἑκάστοτε προτάσει τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 10.

Διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν ἐκδίδεται διπλότυπος ἀπόδειξις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ καταθέτου (εἰσφέροντος) καὶ τοῦ Ταμείου τῆς ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ κυτίου δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἀναγράφωνται καὶ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον (πρακτικῶν καταμετρήσεως) βεβαιωμένου τοῦ εὑρεθέντος ποσοῦ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου καὶ τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν τῆς Ε. Φ. Τ. ὑποχρεωτικῶς παρευρισκομένων κατὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ κυτίου καὶ τὴν καταμέτρησιν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν γίνεται περιφορὰ δίσκου ἐν τῷ Ναῷ ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 11.

Οἱ πόροι τοῦ Ε.Φ.Τ. διατίθενται πρὸς περίθαλψιν τῶν πτωχῶν τῆς Ἑνορίας διὰ βοηθημάτων, φαρμάκων, εἰσαγωγὴν εἰς ἄσυλα φιλανθρωπίας καὶ οἱασδήποτε ἄλλης μερίμνης περὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἀπορία ἑκάστου πτωχοῦ πρέπει νὰ ἐξακριβοῦται ὅσον οἷον τε αὐστηρῶς καὶ εἶτα νὰ καταγράφεται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον.

Ἄρθρον 13.

Περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς γενικῆς βοηθείας εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἴδη ἀποφασίζει ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας αὐτῆς, ἐφαρμοζομένων τὰ περὶ ἀπαρτίας κ.λ.π. Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ Ταμίας ἐνεργεῖ τὴν πληρωμὴν βάσει ἐντολῶν τοῦ Προέδρου ἀναγραφουσῶν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ βοηθουμένου, τὸ ποσὸν τοῦ βοηθήματος λαμβάνων ἀποδείξεις τῶν βοηθουμένων.

Ἄρθρον 14.

Ἡ χρηματικὴ περιουσία ἑκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ὑπερβαίνουσα τὸ ποσόν, ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Μητροπολίτου θὰ διατίθεται μηνιαίως, θὰ κατατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς ἄλλην τοιαύτην τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου. Διὰ πᾶσαν ἀνάληψιν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς, κεκυρωμένης ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 15.

Καθ' ἕκαστον ἔτος συντάσσεται ἀπολογισμὸς τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους ἀντίγραφον τούτου μετ' ἐκθέσεως τῆς Ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλεται μέχρι τέλους Ἰανουαρίου εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, διὰ τὰ περαιτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κεντρικὴ Ὀργάνωσις. Διοίκησις καὶ ἐκπροσώπησις τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 16.

Ἅπαντα τὰ ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα διοικοῦνται καὶ ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἑδρεύοντος ἐν Κύμῃ καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Καρυστίας καὶ Σκύρου.

Ἄρθρον 17.

α) Τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ ὀκταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου, ὡς Προέδρου, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Μητροπολίτου, ὡς ἀντιπροέδρου καὶ ἓξ μελῶν, ἐξ ὧν ἐν κληρικὸν καὶ πέντε λαϊκὰ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. β) Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ. γ) Πᾶν ἐκλεῖπον ἢ παραιτούμενον μέλος τοῦ Συμβουλίου ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Τὰ συμπληρώσαντα τὴν διετῆ αὐτῶν θητείαν μέλη τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἐπανεκλέξιμα. δ) Προτάσει ὁμοίως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ μετ' αἰτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τούτου δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ μέλος αὐτοῦ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του. ε) Πᾶν μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογήτως τριῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δύναται ν' ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 18.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του ἕνα ἐλεγκτήν. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ δίμηνον, ἐκτάκτως δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ αἰτήσει τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν πρὸς ὕπαρξιν ἀπαρτίας δέον νὰ παρίστανται πέντε τοὐλάχιστον μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερνικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 19.

Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν ὀργάνωσιν εἰδικώτερον: α) Ἀσκεῖ διὰ τοῦ Προέδρου ἢ οἱουδήποτε τῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τῶν ἐνοριακῶν ταμείων ἐποπτείαν. β) Ἀναθέτει τὸν ἔλεγχον τῶν Ε. Φ. Ταμείων εἰς εἰδικοὺς ἐλεγκτάς. γ) Μελετᾷ ἀποφασίζει διάφορα ὑπὲρ ὑλικῆς ἐνισχύσεως καὶ εὐωδόσεως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ μέτρα. δ) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὃν δημοσιεύει περιληπτικῶς ἔν τινι ἐφημερίδι. ε) Ὁρίζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐλεγκτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐτησίου ἀπολογισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Περὶ Προέδρου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, τός καὶ τὰ ἐνοριακὰ τοιαῦτα, καθ' ἁπάσας τὰς ἐννόμους αὐτῶν σχέσεις καὶ ἀπέναντι πάσης ἀρχῆς. Καθορίζει τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπογράφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν. Ἀσκεῖ τὴν ἐπὶ τῶν ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ἐποπτείαν. Λύει διοικητικῶς πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἢ διαφορὰν μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν Φιλοπτώχων ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν, δυναμένην νὰ διαταράξῃ τὴν ἁρμονικὴν μεταξὺ αὐτῶν συνεργασίαν.

Περὶ Ἀντιπροέδρου.

Ἄρθρον 21.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἀσκῶν πάντα τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιώματα αὐτοῦ.

Περὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 22.

Ἡ λογιστικὴ τοῦ Ταμείου ὑπηρεσία διεξάγεται ὑπὸ ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει καθοριζομένῃ ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. β) Ὁ λογιστὴς ἐκδίδει, βάσει ἐγγράφων ἐντολῶν τοῦ Προέδρου, τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς, τὰ γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ τηρεῖ τὰ οἰκεῖα λογιστικὰ βιβλία. γ) Ὁ λογιστής, ἀπὸ συμφώνου μετὰ τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου, καταρτίζει κατὰ μῆνα κατάστασιν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν. δ) Ὁ λογιστὴς ἐκτελεῖ καὶ χρέη γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, διεξάγει ἅπασαν τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, καταρτίζει κατ' ἔτος λεπτομερῆ στατιστικὴν τοῦ ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐπιτελουμένου ἔργου καὶ κρατεῖ σφραγῖδα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Περὶ ἐλεγκτοῦ καὶ ταμίου.

Ἄρθρον 23.

α) Ὁ ἐλεγκτὴς σύμβουλος περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 18ον παρακολουθῶν τὴν κίνησιν τοῦ Ταμείου ἐλέγχει κατὰ μῆνα πάσας τὰς πράξεις αὐτοῦ, ὑπογράφων τὰ σχετικὰ παραστατικὰ Ταμείου καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ βιβλίου Ταμείου κατὰ μῆνα. β) Χρέη εἰδικοῦ Ταμείου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ ἀποζημιώσει καθοριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου. Ὁ εἰδικὸς Ταμίας ἐνεργεῖ πάσας τὰς πράξεις καὶ πληρωμὰς βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐκδιδομένων σχετικῶν γραμματίων εἰσπράξεως καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῆς, τηρῶν ἴδιον βιβλίον Ταμείου.

γ) Ὁ εἰδικὸς Ταμίας δύναται νὰ ἔχῃ εἰς χεῖρας του ποσὸν μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τοῦ Ταμείου. Πέραν τοῦ ὁρίου τούτου εἰσπράξεις δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ κατατίθενται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς ἑτέραν Τράπεζαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

δ) Διὰ πᾶσαν ἀνάληψιν χρημάτων ἐκ τῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ διαθεσίμων τοῦ Ταμείου μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας (200.000) ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Προέδρου, ἄνω δὲ τῶν δραχμῶν 200.000 ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 24.

Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῇ σκόπιμον, νὰ ἀνατεθῇ ἡ διεξαγωγὴ τῆς Ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐν μέρει

ἢ ἐν ὅλῳ εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἢ ἑτέραν Τράπεζαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Πόροι Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ διαθέσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 25.

Πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι : α) τὰ ἐν τοῖς ἐκκλησίοις προϋπολογισμοῖς τῶν ἱερῶν μονῶν καὶ ἐνοριακῶν ναῶν τῆς πόλεως Κύμης ἄλλων ἐνοριακῶν ναῶν οὓς θεωρήσει ὁ Μητροπολίτης ἀναγραφόμενα κονδύλια. β) Ποσοστὰ 15 ο)ο ἐκ τῶν εἰς χρῆμα μηνιαίων προσόδων ἑκάστου ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, γ) ἐπιχορήγησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, δ) προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων ἢ φιλανθρώπων καὶ τὸ ἐκ τῆς ἡμέρας τῶν πτωχῶν ποσοστὸν 25 ο)ο, ε) τυχὸν ἀρωγὴ τοῦ Δήμου ἢ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 26.

Οἱ πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου διατίθενται ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πτωχῶν ἢ ὑπὲρ ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ νὰ ἔρχηται ἀρωγόν, ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσιν, εἰς παθόντας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 27.

Ὁ Πρόεδρος δύναται ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου νὰ παρέχῃ χρηματικὴν ἐνίσχυσιν εἰς ἰδιώτας κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ ἀναλόγως τῶν πόρων τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου πάντως περιωρισμένην.

Ἄρθρον 28.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἴς τι τῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτοῦντος ἀρωγήν. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ διενεργηθῇ καὶ δι' ὑπαλλήλων τῆς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Γενικαὶ Συνελεύσεις. Λογοδοσία.

Ἄρθρον 29.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ἱδρύματος συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ κατὰ μῆνα Μάρτιον καὶ μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος, ἀπολογισμῶν τῶν ἐνοριακῶν Ταμείων ἐκτάκτως δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου Μητροπολίτου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ Μητροπόλει Φιλοπτώχων Ταμείων. Πρὸς ὕπαρξιν ἀπαρτίας ἀπαιτεῖται νὰ ἀντιπροσωπεύηται τὸ 1)3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Φιλοπτώχων Ἐπιτροπῶν. Ἐὰν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν δὲν ὑφίσταται ἀπαρτία, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται ἐντὸς δεκαημέρου καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως, παρόντων ὁσωνδήποτε μελῶν.

Ἄρθρον 30.

Εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συγκαλουμένην Συνέλευσιν ἀναγιγνώσκεται ἡ ἔκθεσις πεπραγμένων τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἐν γένει ἐπιτελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου καὶ τῶν ἐνοριακῶν τοιούτων ἔργου καὶ τῆς διαχειρίσεώς των, ἐκφέρονται τυχὸν παρατηρήσεις ἐπ' αὐτῶν καὶ συντάσσεται σχετικὸν πρακτικὸν περὶ ἐγκρίσεως ἢ μὴ τούτων.

Ἄρθρον 31.

Τὸ Συμβούλιον ὑποβάλλει μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐτησίας γενικῆς συνελεύσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας τὰ κάτωθι στοιχεῖα : α') Ἀντίγραφον τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων μετὰ σχετικῆς ἐκθέσεως, β') ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ συνελεύσεως περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου, γ') κατάστασιν κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας καὶ τῶν αὐτῆς ἐτησίων προσόδων, δ') πίνακα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου. Τοιοῦτος πίναξ δέον νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἑκάστην μεταβολὴν τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἄρθρον 32.

Τὸ Ἵδρυμα καταργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συγκαλουμένης καὶ ἐγκρίσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς παρεχομένης διὰ Διατάγματος. Μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Ἱδρύματος ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἴς τι τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων τῆς Μητροπόλεως καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του. Τὸ παρὸν καταστατικὸν τροποποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης διὰ διατάγματος τὰ ἀναφερόμενα χρηματικὰ ποσὰ ἐν τῷ ἀνωτέρω Καταστατικῷ τροποποιοῦνται ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς. Εἰς πίστωσιν συνετάγη ἡ παροῦσα πρᾶξις, δι' ἧς μοὶ κατελήφθησαν τέλη καὶ δικαιώματά μου δραχμαὶ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες (120.000) καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων καὶ προσηκόντως βεβαιωθεῖσα ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων καὶ ἐμοῦ νομίμως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἵδρυμα ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ κατ' ἔτος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας ἔκθεσιν πεπραγμένων αὐτοῦ, ὡς καὶ νὰ δίδῃ ἑκάστοτε πᾶσαν τυχὸν ζητουμένην σχετικὴν πληροφορίαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1950

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Κοιν. Προνοίας Ὑπουργὸς

ΒΑΣΙΛ. ΒΟΪΛΑΣ